

Askim 6.Januar.2016

Jarle Halvorsen

Gramkroken 29

1832 Askim

KOMMENTAR- HØRINGSNOTAT – ENDRINGER I UTLENDINGSLOVGIVNINGEN (INNSTRAMNINGER II)

Pkt 1. Ang endringer for Permanent opphold utlendingsloven § 62 fjerde ledd (f):

a)

Når ektefeller har inngått familiegjenforening etter § 40 blir det ved de nye reglene ett dobbelt krav om underhold.

Ved att det initialt er ett underholds krav til en f.eks. Norsk referanseperson for att søker kan få midlertidig opphold, samt søker også må ha vært selvforsørget de siste 3 år for å søke permanent opphold.

Ref. § 62 fjerde ledd (f):

-«Utlendingen må har vært selvforsørget de siste tre årene.»

Hvilken rett har man til å kreve att begge ektefeller er i full jobb? Det er ingen slike krav når begge ektefeller er Norske i noen sammenheng, altså en mulig diskriminering.

Hva legges det i å være selvforsørget for søker?

Noen sier inntekt på > 300.000.- i året i en periode på 3 år.

Dette blir i tillegg til referansepersonens initiale krav til inntekt på 251.856.- i året

Altså må en familie ha 550.000.- i inntekt for å komme dithen for å søke om permanent opphold for søker til en Norsk referanseperson.

Med i tankene er jo att en Norsk borger kan ta med sin familie etter EØS regelverket fritt i EU etter utlendingsloven § 110 og utlendingsforskriften § 19-7 uten alle disse kravene.

b)

Dette fjerde leddet i § 62 - usikkergjør utlendinger sin rettsikkerhet med familiegjenforening ved att man argumenter med att innføringen SKAL GJELDE ALLE SØKERE - bl.a. er for å underlette håndteringen for forvaltningen.

c)

Søkere med familiegjenforening etter § 44 er sannsynligvis også eneforsørgere, og hvis søker har Norsk spebarn med forsørgerrollen, samtidig opptatt med Norsk opplæring blir kravet til 3 års selvforsørgelse en tilnærmet uoppnåelig krav i fremtiden.

Pkt 2 . Krav om økt Botid fra 3 til 5 år før man kan søke om permanent opphold

a)

En norsk statsborger med familiegjenforening med utenlandsk ektefelle vil da altså havne innunder det samme regelverket som asylsøkere – med krav om botid på 5 år.

Hvis den Norske statsborgeren heller benytter EØS regelverket finnes det ikke krav til botid- hvilket vil gjøre att flere vil velge EØS regelverk i stedet for Norsk regelverk for familie innvandring.

b)

Ett dilemma blir det for søker med midlertidig opphold etter § 44, der søkeren har midlertidig opphold basert på forhold: enslig forelder og Norsk barn u/18 år.

Her vil kravene for forlengelse av botid fra 3 til 5 år ikke treffe, IOM familietilknytning mellom enslig forelder og Norsk barn er permanent og den økte botiden bare vil overflødig og unødvendig. En forlenget observasjonsperiode fra 3 til 5 år vil da ikke være relevant.

Jarle Halvorsen

.....